

ובפניהם ימותנו ייתי. אסתפר מניה, הרגליה ירדות מות שאול צעדייה יתמכנו. וכל משא ימתק דעביד בר נש קדם מاري דעינין אלין, אתה באיך. צרייך בר נש דלא ישתחב בשבעה קדרmia ביומין דחול, אלא בשבעה, דלית ליה שלטנותה עלייה ולא אשתחב ביומין דחול בשבעה קדרmia, ואסתפל ביה בעינה בישא, לא אשתויב מניה ממיתה או מעוני.

וחוטמא ופומא ואנפו דהאי בר נש לאו איןון על קו היושר. עיינין איכמין שפירן, על קו היושר, איהו מטרא דשבת, דאייה בית עין שפירא. עליה איתמר, (שה"ש א) שהורה אני ונאונה. האי איהו בדיקנא דשבת, דאייה שקליל לאורייתא כולה.

ובשבת צרייך לאחזה שובעה, בהפכו דשפתה לילית. וצרייך באתר דעתיבו דשבתאי, לאחזה חודה, אמר דחשוכא. שרגא. באתר דעתינו, ענג. למן טמן שניוי בכלל.

הליות מרה אוכמא, צמאון דלית ביה מים, דאייהו (בראשית לו י) הבור רך אין בו מים, אבל נחשים ועקרבים יש בו. ונחשים ועקרבים דיללה אינון ערב רב. יוסף דאייהו בגופא, דא ישראל דאיין בגולחת דיללה, בההוא בור.

ומאן דאוקיר שבת, (קהלת ז כ) ימלט ממנה. וחוטא ילכד בה. חוטא דמתל שבת, ילכד בה, דאייהו חילול שבת ודי, חיללה זונה. דמן דנטיראות שבת או אותן ברית, מתחלל ליה, ביה אתקרי צדק, ואשתזיב מינה. ולא עוד אלא דסליק למלכות, דאייהו שבת ודי.

יוסף בגין דנטיר ברית, אשתויב מן גובא, ומון נחשים ועקרבים דיללה. ולא עוד אלא דזוכה למלכות. וישראל דנטירין שבת ואות ברית מילה, איתמר בהונן כל ישראל בני מלכים, ואלמלא נטירין ישראל שבת אחד בהלקחה מיד נגאלין.

ובל בר נש דאייהו עיינין אוכמין על קו היושר, דאייה קו המדה, ענג איהו וחדוה ושבועה, וותרן, ועיינא טבא. ובאי לאתפארא בלבושים שפירן. בגין דאייהו בן בשבת, בן מטרוניתא ודי. ובהיפוכו בן לילית. עד הכא רזא דעינין. ודי איהו רזא דאנשי חיל.

יראי אלהים בשמייה, דתלייא באודניין, דטמן יראה. הרא הוא דכתיב, (חבקוק ג ב) ה' שמעתינו שמוך יראה.

וთלה צלותין אינון, חד פלייא בראיה. ותניינא ברייחא. ותלייתאה בשמייה. פה, איהו שבת, כלולה מפללה. איהי מפללה לעני, דאייהו צדק, ואיהו יום השבת.